

вото иматъ обѣчай нѣкои, но да побуждаваме единъ другого: и толко повече, колко то гледате че се приближава дѣнь (сѣдншй).

26 Защото, ако согрѣшавамесамопроизволно послѣ като сме познали истина та, не ѡстава веке жѣртва за грѣховѣ те:

27 Но (предстой) страшно нѣкое ѡжиданіе сѣда, и проростенъ ѡгнь, който ще да поаде протѣвнищы те.

28 Ако се ѡречеше нѣкой ѡ законатъ Моусѣевъ, при двама или трима свидѣтели безъ милость оумираше.

29 Колко по голѣмо мѣченіе, мыслите, ще да прійме ѡншй, който потяпкова ѡйна Бжїа, и кръвь та на-завѣтатъ съ колато ѣ ѡсващенъ, за нечїста мни, и който оукорава Дѣхатъ на-благодать та;

30 Защото знаеме ѡногова, който ѣ рѣкаъ: мене (се пада) да ѡмжстимъ азъ ще заплатимъ, говори Гдѣ. и пакъ: Гдѣ ще да сѣди свой те людіе

31 Страшно ѣ да вподне нѣкой въ ржцѣ те на-Бга живагш

32 Воспомѣндвайте пѣрвы те днї ваши, въ който като се просвѣтихте, претерпѣхте великъ поѣвигъ на-страданїа та:

33 Понѣже нѣкога сами вїе прїймахте гвнш оукоренїа и скорби: а нѣкога бѣвахте оучастнищы въ скорь та на-ѡна, който претярдвахатїа исти те (оукоренїа):

34 Защото вше показяхте состраданїе за мой те оузы, и съ радость пренесохте разгравленїе то на-вѣши те имѣнїа, понѣже знаете, защо иматете по добродѣ и вѣчно имѣнїе на небѣ то.

35 Не ѡлагайте прочее ва ша та надежда, колато има велико мздовоздаанїе.

36 Но требва да иматете терпѣнїе: щото като сотворите вола та Бжїа, да прїимете ѡвѣщанїе то.

37 Защото іоще малко, весма малко, ще дойде ѡншй, който има да дойде, и не ще да се забави.

38 Я праведно съ вѣра та ще да бѣде живъ: а ако се (нѣкой) поколеба, не ще да благоволи въ него дѣша та мол

39 Но нїе, (братїе.) не сме ѡ ѡна, който се колебалтъ за своа та погїбель, но ѡ ѡна, който вѣрватъ за спасенїе дѣшевно.

ГЛАВА ЯГ.

А вѣра та ѣ живо представленїе (на-ѡна вѣщи) за който се надаме, и извлѣнїе на-вѣщи те, който не видиме.